

प्राकरणीक und ष^० SĀH. D. 103, 4. 5. 266, 8.
 प्राकारकर्षा KATHĀS. 62, 99. — Vgl. प्रावारकर्षा.
 प्राकृत 1) Z. 8 streiche कर्मन् 13864 nebst dem Eingeklammerten, da hier प्राकृत zu lesen ist.
 प्राकृतचन्द्रिका auch Titel einer Grammatik Vāmana-kārja's Verz. d. Oxf. H. 197, a, No. 460.
 प्राकृतत्व das Prākṛit-Sein Ind. St. 10, 273. 277.
 प्राकृतलक्षण n. Titel eines dem Pāṇini zugeschriebenen Werkes Ind. St. 10, 277.
 प्राकृतिक, प्रलय BHĀG. P. 12, 4, 6. 21.
 प्राक्कर्मन् 2) KATHĀS. 72, 193.
 प्राक्कूल, बर्हिस् BHĀG. P. 12, 6, 10. प्राक्कूलता साधनानाम् das nach-Osten-Gerichtesein der Opfergeräte PRAJOGARATNA 30, a, 4.
 प्राकृत 1) adj. früher —, in einem früheren Leben vollbracht: कर्मन् MBh. 3, 13864. n. eine in einem früheren Leben vollbrachte That Spr. 2169. An beiden Stellen fehlerhaft प्राकृत geschrieben.
 प्रानालन, die neuere Ausg. richtig प्रनालन.
 प्राक्संस्य adj. nach Osten gerichtet: प्राक्कूलत्वं साधनानां प्राक्संस्यत्वं च कर्मणाम् PRAJOGARATNA 30, a, 4. fg.
 प्रागभाव besser das noch-nicht-Sein; vgl. noch SARVADARĀNAS. 111, 18. 161, 15.
 प्रागवस्था eine frühere Lebenslage Spr. 5202.
 प्रागाग्र m. patron. Kali's, Bharga's und Harjata's RY. ANUKR.
 प्रागुणा adj. die früher angegebene Eigenschaft besitzend WERER, RĀMAT. Up. 290.
 प्राग्दण्ड s. u. दण्ड 3).
 प्राग्भार 1) MĀLATĪM. 148, 7.
 प्राग्रूप n. = पूर्वत्रय Symptom Verz. d. Oxf. H. 305, b, 19. 312, a, 19.
 प्राग्वंश 3) die neuere Ausg. स्ववंश st. प्राग्वंश. — 4) das frühere —, vorangehende Geschlecht HARIV. 11729.
 प्राग्वत् n. bei BRHASPATI (nach STENZLER) auch = 1. प्राज्ञाय.
 प्राग्वृत्ति f. das Treiben —, das Leben in einer früheren Geburt KATHĀS. 59, 57.
 प्राघार, lies (von घृ mit प्रा).
 प्राघुण KATHĀS. 54, 170.
 प्राङ्गण 1) नृपास्थान^० KATHĀS. 59, 26.
 1. प्राज्ञाय Bez. einer best. Art der Klagebeantwortung (उत्तर), wenn nämlich der Verklagte behauptet, der Kläger habe schon früher dieselbe Klage vorgebracht und den Process verloren, MĪT. II, 4, b, 8. figg. 30, a, 15. = प्राग्वत् und पूर्वच्याय.
 प्राचाण्ड (von प्रचाण्ड) n. Heftigkeit, Leidenschaftlichkeit MĀLATĪM. 61, 9.
 प्राचार m. ein best. Insect; vgl. zu Spr. 3425 Th. 3, S. 384.
 प्राचीनप्रक्रिया f. = प्रक्रियाकामुदी Verz. d. Oxf. H. 162, b, N. 3.
 प्राचीर् vgl. मही^०.
 प्राचेतस m. patron. pl. LA. (II) 58, 8. sg. patron. Vālmiki's R. 7, 93, 16. UTTARARĀMAĀ. 26, 5 (34, 10).
 प्राज्ञापत्य 1) patron. Patañga's, Praśāvant's, Jakshmanācana's, Jaḡña's, Vimada's, Viṣṇu's, Saṃvaraṇa's und Hiraṇja-V. Theil.

garbha's RY. ANUKR. प्राज्ञापत्या patron. der Dakṣiṇā ebend.
 प्राज्ञमानिन् adj. = प्राज्ञमानिन् KATHĀS. 62, 171.
 प्राश्य, पयस् KATHĀS. 61, 46. ^०विक्रम 78, 5. प्रतापानल heftig 59, 31.
 प्राञ्च 1) b) Z. 6. fg. प्राचीदिग्वधूमूलमण्डल KATHĀS. 106, 50.
 प्राञ्जल, वचस् (gegenüber वक्र) Spr. 730 nach der Verbesserung GILDENEISTER'S.
 प्राङ्घ्रिवाक BHAR. NĀṬYAḢ. 34, 61. 73.
 1. प्राण 3) सर्वप्राणेन धावत्सु रथाश्वेषु KATHĀS. 54, 5. — Vgl. यथाप्राणम्.
 प्राणकुञ्ज vgl. Verz. d. Oxf. H. 374, a, No. 293. 303, a.
 प्राणताषणी f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 374, a, No. 293.
 प्राणान 3) adj. belebend BHĀG. P. 10, 20, 6 (der Comm. प्रीणान). 24, 8.
 प्राणानिग्रह Ind. St. 9, 26.
 प्राणप्रिय füge m. Geliebter und Schol. zu NAIŠH. 22, 41 hinzu.
 प्राणशक्ति f. eine best. Çakti Viṣṇu's Verz. d. Oxf. H. 249, b, 38.
 प्राणसंमित der Einem so lieb ist wie das eigene Leben MĀK. P. 90, 1.
 प्राणाकर्षिन् (1. प्राण + षा^०) adj. die Lebensgeister anziehend, Bez. eines best. Zauberspruchs Verz. d. Oxf. H. 98, b, 12.
 प्राणाचार्य m. Leibarzt eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 304, a, 12.
 प्राणात्यय R. 7, 23, a, 24. 28.
 प्राणाधिक an Leibeskraft überlegen, kräftiger BHĀG. P. 10, 79, 26.
 प्राणात्तिक, दशा ein lebensgefährlicher Zustand Verz. d. Oxf. H. 353, b, 17.
 प्राणेश 1) भार्या प्राणेशा KATHĀS. 51, 60.
 प्राणेश्वर 1) प्राणेश्वरी KATHĀS. 59, 107. 87, 10. 117, 150.
 प्रातःकृत्य Verz. d. Oxf. H. 102, a, 28. 286, b, No. 671.
 प्रातिकूल्य füge das Widerstehen, Unangenehmsein hinzu; diese Bed. hat das Wort MBh. 5, 4146 = 12, 3510; vgl. Spr. 4913.
 प्रातिपद्य KATHĀS. 74, 66.
 प्रातिभ Z. 3 lies 10, 12 st. 12, 10.
 प्रातिद्वय n. nom. abstr. von प्रतिद्वय; vgl. ष^०.
 प्रातिवेशिक m. = प्रातिवेश्य Nachbar KATHĀS. 58, 69.
 प्रातिशाख्य, die Prāt. sind Orthoepien und gehören zum Vedāṅga Çikṣhā; vgl. MADHUS. in Ind. St. 4, 16.
 प्रातिस्विक vgl. oben प्रतिस्वम्.
 प्रातीतिक (von प्रतीति) adj. nur in der Vorstellung bestehend, subjectiv (Gegens. स्वभाविक, तार्त्त्विक) SARVADARĀNAS. 130, 17. ĀNANDAGIRI zu ÇĀṆK. zu BRH. ĀR. Up. S. 283.
 प्रात्यक्तिक (von प्रत्यक्त) adj. unmittelbar —, sinnlich wahrzunehmen SARVADARĀNAS. 22, 13.
 प्राथमकल्पिक adj. Bez. eines Jogin auf der ersten Stufe SARVADARĀNAS. 178, 20.
 प्राथमिक Verz. d. Oxf. H. 44, b, 12.
 प्राथम्य SĀH. D. 128, 17.
 प्रादेशिक 2) स्वत्व das auf einen speciellen Theil (des Nachlasses) sich beziehende Eigenthumsrecht DĀJAKRAM. 58, 5. DĀJAT. 5, 6. 8.
 प्रादेशिक, प्रमोद् MĀLATĪM. 79, 5.
 प्राद्युम्नि BHĀG. P. 10, 62, 12.
 प्राधानिक 2) zur Urmaterie in Beziehung stehend, sie betreffend: सर्ग BHĀG. P. 12, 12, 7.